

eine Geburt von reinen Eltern Buāc. P. 4,31,10. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,240, b. fehlerhaft für शौक्ता.

शौक्तिकेय m. ein best. Gift AK. 1,2,2,11. wohl nur fehlerhaft für शौक्तिकेय.

शौक्ता (von शुक्ता) n. Weisses P. 5,1,128. VARĀH. BṚH. S. 72,2. नरसा शौक्ता केशदा AK. 2,6,2,41. शुक्तापटस्य NĪLAK. 66. heller Schein: des Mondes VARĀH. BṚH. S. 4,8,4. GOLĀDH. ÇĀṆṢONNATIV. 4 fgg. ख० P. 5,1,119, VĀrtt. 9, Schol.

शौक m. patron. von शुक्ल (भरद्वाज) P. 4,1,117. Âçv. Çr. 12,13,2. Devabhūti HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 53.

शौकायनि m. patron. von शौक Ind. St. 4,372.

शौकि m. patron. von शुक्ल P. 4,1,117, Schol. gaṇa गहादि zu P. 4,2,138.

शौकीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers Çat. Br. 14,9,4,31.

शौकीय adj. von शौकि gaṇa गहादि zu P. 4,2,138.

शौक्य m. ein N. Gaṇa's Daçak. 93,6.

शौक्य m. patron. von शुक्ल PRAVĀRĪDH. in Verz. d. B. H. 53,29. 56,26 (शौक्य die Hdschr.). 59,37.

शौच (von शुचि) 1) m. patron.: Âhneja Taitt. Âr. 2,12. — 2) n. nom. abstr. P. 5,1,131, Schol. Reinheit, Reinigung (Taitt. 3,3,244), Lauterkeit (eig. und uneig.) H. 82. शौचं द्विविधं बाह्यमाभ्यन्तरं च Comm. zu JOCAB. 2,32. ताम्रायःकास्यैरत्यानाम् M. 5,114. 118. 6,53. Spr. 3029. शारीर M. 5,110. 139. श्रुत्वा पादयोः शौचम् MBH. 3,2256. शौचं प्रचक्रतुः (अलेन) R. 3,12,2. JĀn. 1,17. काके शौचं केन दृष्टं श्रुतं वा Spr. (II) 1618. अर्थात् कुञ्जरशौचवत् unnütz wie das Baden eines Elephanten Buāc. P. 6,1,10. 7,15,26. ऊताश० Reinigung durch Feuer Spr. (II) 5497. Reinheit in rituellem Sinne Âçv. Çr. 1,1,10. 12,2. M. 1,113. 2,61. 69. 3,126. 192. 235. 4,148. 175. 5,94. 97 u. s. w. सेमः शौचं देवा स्त्रीषाम् JĀn. 1,71. VARĀH. BṚH. S. 74,7. क्षमीमास्यानि शौचानि स्त्रीषु बालानुरेषु च TITHTADIT. bei WEBER, KRISHNĀC. 268. शौचाचारः JĀn. 1,15. Spr. (II) 382. शालिन् RĪĀ-TAR. 6,69. वाक्शौचं कर्मशौचं च यच्च शौचं ब्रह्मात्मकम् । त्रिभिः शौचैरुपेतो यः स स्वर्गी नात्र संशयः ॥ MBH. 3,13431. सर्वेषामेव शौचानामर्थशौचं परं स्मृतम् Spr. 8206. वाचा० मनसः शौचम् 4980. छात्म० Buāc. P. 3,23,2. Lauterkeit der Gesinnung, Reinheit im Handel und Wandel, insbes. Ehrlichkeit in Geldsachen BṚH. 13,7. MBH. 3,2148. 2462. 13,310. R. 2,44,8. Verz. d. Oxf. H. 30, b, 12. Spr. 2992. 3302. (II) 3167. Suçā. 1,6,9. 126,18. 192,4. VARĀH. BṚH. S. 15,5. 10. 18. 16,23. 26. Am Ende eines adj. comp. (f. स्त्री): कृत० eig. und in rituellem Sinne M. 4,93. 7,145. MBH. 3,3003. R. 2,77,1. अपरिज्ञातशौचायां भूमे MBH. 1,6370. — Vgl. ख० (Unehrlichkeit Spr. (II) 328), धर्थ० (auch Kām. NĪTIS. 5,16), पट्टैच, पाद० (JĀn. 1,209), प्रेत०.

शौचक n. = शौच 2): ख० Verunreinigung MBH. 12,3656.

शौचल (l) n. = शौच HIT. ed. MÜLLER I,194 (nach BENFAY).

शौचद्रव्य (von शुचद्रव्य) m. patron. des Sunitha RV. 5,79,2.

शौचवत् (von शौच) adj. rein (eig. und übertr.) JĀn. 3,137. MBH. 13,5347.

शौचादरेय m. patron. NĪDĀNAS. 3,4.

शौचिकर्षिक adj. (चतुर्थर्थेषु) von शुचिकर्ष gaṇa कुमुदादि 2. zu P. 4,2,80.

शौचिन् (von शौच) adj.: ख० unrein KULL. zu M. 5,84.

शौचिवत् m. pl. zum sg. शौचिवत् NĪDĀNAS. 3,2,4.

शौचिवत् m. patron. von शुचिवत् P. 4,1,81. NĪDĀNAS. 2,12. 3,6. 7. 5,4. 6. 6,8. ०वर्त्तनी f. P. 4,1,81.

शौचिवर्द्या f. zu शौचिवत् P. 4,1,81.

शौच्य (von शुचि oder शौच) m. 1) Wäscher ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) patron. TS. 7,1,40,2. Çat. Br. 11,5,8,1,8.

शौचादक (शौच + उ०) n. Reinigungswasser JĀn. 3,6 (wohl n. शौ० zu lesen).

शौट, शौटति (गर्व) DuĪTUP. 9,1. — Vgl. शौड.

शौटीर UṇĀDIS. 4,30. 1) adj. gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124. a) männlich, stolz, Selbstgefühl besitzend MBH. (nach der Lesart der ed. Bomb.) 5,5609. 12,3168. 3605. R. GORR. 2,20,7. वृत्त० der stolz sein kann auf 93,8. विक्रम० MBH. 3,15175 (nach der Lesart der ed. Bomb.). ख० unmännlich: वाक्य R. GORR. 2,20,7. शौटीर = वीर UṆĀVAL. — b) freigebig UṆĀVAL. — 2) n. wohl nur fehlerhaft für शौटीर्य Männlichkeit, Stolz, Selbstgefühl R. 3,48,4. 4,11,8. — Vgl. शौपीर.

शौटीरता f. in युद्ध० (nom. abstr. von युद्धशौटीर) so v. a. Kampfsucht R. 3,33,39.

शौटीर्य (von शौटीर) n. nom. abstr. gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124. Männlichkeit, Stolz, Selbstgefühl; = शौर्य H. 739, v. l. = वीर्य ÇABDAR. im ÇKDr. MBH. 1,511. 9,3121. ०मानिन् 3582. R. 3,59,8. HARIV. 10211. 11246 (an beiden Stellen शौपीर्य die neuere Ausg.). R. 5,71,6. वृत्त० Stolz auf, ein Selbstgefühl in Bezug auf 24,12. ख० MBH. 12,3605 nach der Lesart der ed. Bomb.

शौड, शौडति = शौट Vop. in DuĪTUP. 9,1.

शौड N. pr. eines Landes RĪĀ-TAR. 6,300 (zu lesen ०शौडसंभयः).

शौपायन m. patron. von शौपा gaṇa नडादि zu P. 4,1,99.

शौपेय m. patron. RĪĀ-TAR. 8,2890.

शौपा (von शुपा) 1) adj. a) dem Brantwein ergeben, Trunkenbold; = मत, नीच AK. 3,1,23. H. 436. an. 2,128. MED. d. 26. MBH. 3,14720 (= पराभिभवसमर्थ NĪLAK.). शौपेय्या पीतरसश्च कुम्भः 15671 (= शुपाया विदितेर्गङ्गा: NĪLAK.). MĀRK. P. 32,25. Hierher wohl शौपेय्य = शौपायां विषयो देशः gaṇa ऐषुकार्यादि zu P. 4,2,54. — b) mit Leidenschaft an Etwas hängend; mit dem im loc. gedachten Begriffe componiert P. 2,1,40. ख० Schol. 6,2,2, Schol. auf Etwas versessen: युद्ध० MBH. 2,2675 (= दत्त NĪLAK.). 3,10255. HARIV. 7535. 13164. R. GORR. 2,125,14. रूपा० 5,82,19. MBH. 3,15899. छाक्व० 7,65. — c) geschickt, erfahren in Etwas: क्रतुक्रियाकाण्ड० Verz. d. Oxf. H. 120, a, 39. Buāc. P. 10,61,4. 11,6,18. = विख्यात H. an. MED. (hier विख्याते zu lesen). — 2) m. Hahn H. Ç. 190 (शौपा die Hdschr.). — 3) f. स्त्री fehlerhaft für शुपा Brantwein; am Ende eines adj. comp.: गतशौपा पानभूमिः R. GORR. 2,125,11. — 4) f. ३ langer Pfeffer AK. 2,4,3,15. H. an. (शौपी st. शौ० zu lesen). MED. Piper Chaba (चवि) W. HUNT. H. an. VIÇVA im ÇKDr. — Vgl. दान० (RĪĀ-TAR. 6,87), पान० (KATHIS. 103,58. BHATṬ. 8,31), मरुशौपी.

शौपाक s. मद० und तृणशौपाका.

शौपाता f. nom. abstr. zu शौपा 1) b): प्रजापीडन० RĪĀ-TAR. 4,624.

शौपायन n. = शौटीर्य ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. शौपीर्य.

शौपायन (von शुपा) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes gaṇa कु-